

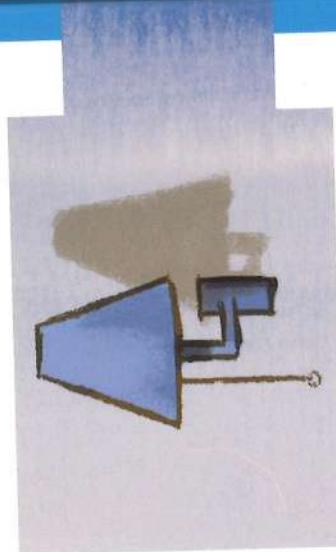
Bang voor een geest

Yoke Guns en Mark Janssen

AVI E5 | AVI 6

Bang voor een geest

De mama van Kiek is taxichauffeur.
Ze moet vaak 's avonds werken.
Als mama er niet is, komt Madeleine oppassen.
Kiek en Madeleine kunnen het goed met elkaar vinden.
Op een avond kijkt Kiek naar een griezelige film.
Madeleine had nochtans gezegd dat het niet mocht.
Kiek haalt haar schouders op.
Ze is voor niets of niemand bang.
Maar wat is dat vreemde
geluid bij het raam?

BiB-Box

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be

www.vanin.be

VAN IN
a Sonoma company

iB-Box
ook op **bingel**

1 Mama moet vanavond overwerken.
Ze rijdt met een taxi.

Soms werkt ze tot midden in de nacht.
Mama vindt dat zelf niet vervelend.
Ze is dol op autorijden.
Ze droomde er altijd al van om chauffeur te zijn.
Maar mama houdt ook zielsveel van haar dochter Kiek.

Ze wil niet dat haar dochter alleen thuis zit.
Als mama een late dienst heeft, is Madeleine er.
Madeleine is het buurmeisje.
Ze past vaak op Kiek.
Madeleine is al zestien en dat vindt ze zelf heel wat.

Kiek mag meer van Madeleine dan van haar moeder.

Van mama mag ze een snoepje.

Van Madeleine mag ze er twee.

Van mama moet ze om acht uur naar bed.

Madeleine knijpt soms een oogje dicht.

Dan gaat Kiek pas om tien uur slapen.

Madeleine en Kiek hebben meestal veel plezier.

Maar vandaag is er gemopper en ruzie.

Madeleine kijkt Kiek streng aan.

'Ik heb je nog zo gewaarschuwd!

Je mocht die akelige griezelfilm niet zien.

En toch heb je stiekem gekeken.

Griezelfilms zijn niet gemaakt voor een kind van acht.

Je luistert ook nooit naar mij!'

Kiek zucht en kijkt geïrrigerd de andere kant op.
Madeleine gaat met luid stem verder:
'Nu ben je waarschijnlijk bang, hé.
Je bent bang om naar bed te gaan.
Bang om een echte geest te zien.
Eigen schuld, dikke bult!'
Kiek staart naar de grond.
Ze heeft zin om te stampvoeten.
Maar dat is iets voor kleuters.
Niet voor grote kinderen van acht jaar.

'Maar ik ben niet bang!' roept Kiek boos.
'Ik ben nooit bang!'
Madeleine wijst met uitgestoken vinger naar
de trap.
'Ha, dat denk jij maar.
Hup, naar de wc.
En daarna ga je zonder gezeur je nest in!
Kiek stampft verontwaardigd de trap op.
Madeleine is vandaag zo flauw.
Het is nog niet eens tien uur.

Madeleine kan verschrikkelijk overdrijven.
Maar nu heeft ze ook wel een beetje gelijk.
Die film was behoorlijk griezelig.
Er kwam een groene geest in.
Die geest deed de deur piepen.
Die geest liet de trap hard kraken.
Hij siste en sliste angstaanjagend.
Hij was niets goeds van plan.

Kiek zit wel een kwartier op het toilet.
Daar leest ze een stripverhaal en een
moppenboekje.
Daarna sloft ze naar haar kamer.
Ze aarzelt slechts een seconde.
Dan schopt ze de deur open.
Geen gepiep, geen gekraak.
'Zie je wel, er is niets aan de hand', denkt
Kiek opgelucht.

Ze knipt het licht aan.
Maar het blijft aarddonker.
De lamp is blijkbaar gesprongen.
Dat is vreemd.
Daarmet werkte de lamp nog prima.
'Madeleine, mijn lamp doet het niet',
schreeuwde ze naar beneden.
Maar Madeleine antwoordt niet.
'Die is vast nog boos op me', denkt Kiek.
Ze haalt haar schouders op.
Ze is niet bang in het donker.
Er is niets griezeligs aan een kapotte lamp.
Dan duikt ze onder haar deken.
Haar ogen willen maar niet dicht blijven.

2

Kiek ligt te woelen onder haar deken.

Ze kijkt op de klok aan de muur.

Het is pas kwart over tien.

Dan voelt ze een koude wind tegen haar wang en.

Een lichte zucht glijd langs haar lakens.

Ze hoort een zacht gezoom.

In een wip zit ze rechtop in bed.

Ze tuurt naar de deur.

Die is dicht.

Ze kijkt naar het grote, verweerde raam.

De blauwe gordijnen waaien heen en weer.

Hoe is dat in hemelsnaam mogelijk?

Ze slaapt altijd met het raam dicht.

Dan denkt ze aan de groene geest.

In de film hield niets hem tegen.

Geen raam, geen deur, geen water, geen vuur.

Hij gleed zelfs door de mensen heen.

Brrr, wat afschuwelijk.

Zal ze Madeleine roepen?

Nee, ze doet het niet!

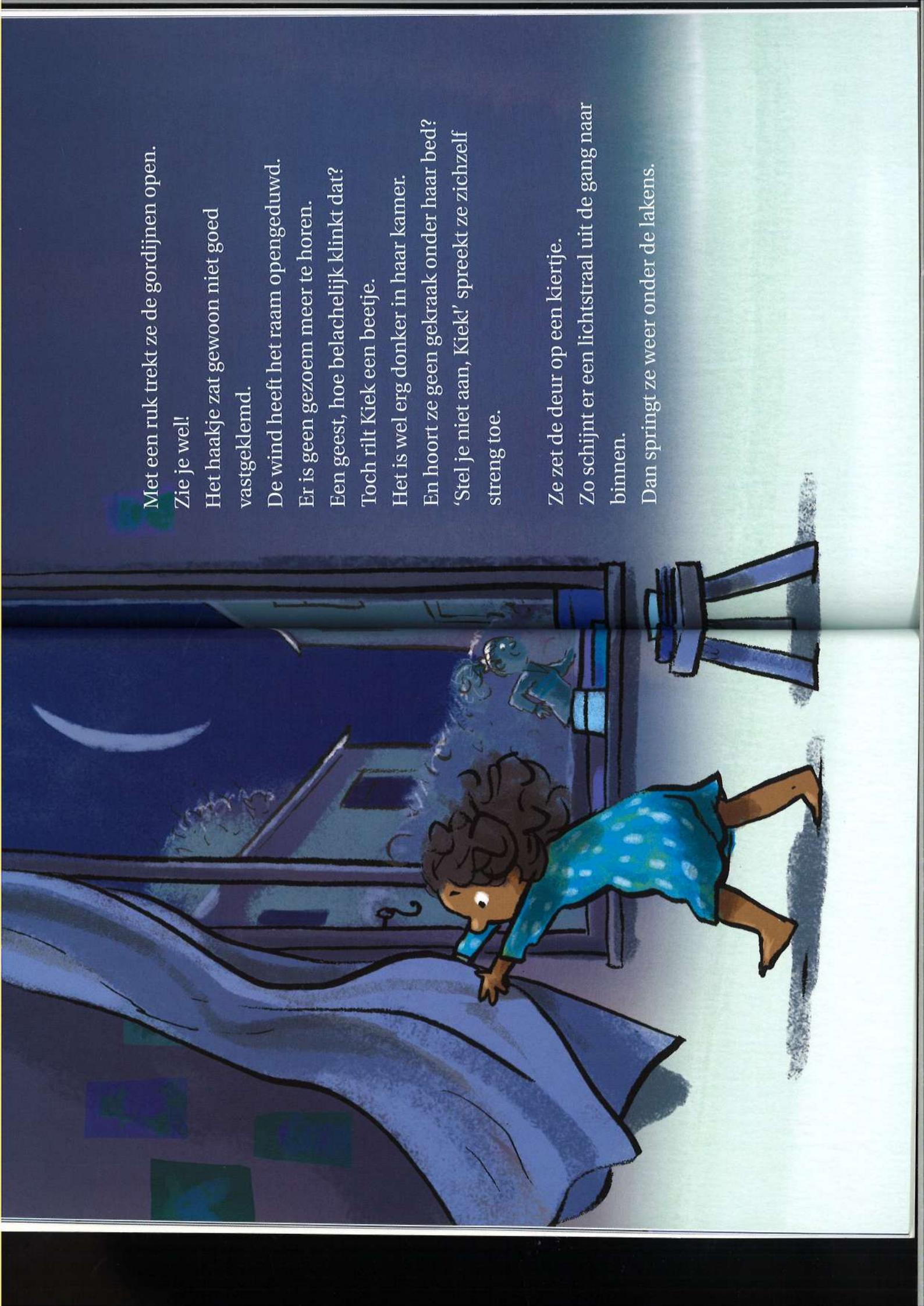
Straks denkt Madeleine nog dat ze bang is.
Stel je voor!

Kiek is voor niets of niemand bang!
Ze houdt haar adem in.

Stil zet ze een voet op de vloer.

Al snel staat haar andere voet ernaast.
Haar pantoffels trekt ze niet aan.

Stap voor stap sluipt ze naar het raam.
Haar hart klopt in haar keel.

Met een ruk trekt ze de gordijnen open.

Zie je wel!

Het haakje zat gewoon niet goed
vastgeklemd.

De wind heeft het raam opengeduwd.

Er is geen gezoom meer te horen.

Een geest, hoe belachelijk klinkt dat?

Toch rilt Kiek een beetje.

Het is wel erg donker in haar kamer.

En hoort ze geen gekraak onder haar bed?

'Stel je niet aan, Kiek' spreekt ze zichzelf
streng toe.

Ze zet de deur op een kiertje.

Zo schijnt er een lichtstraal uit de gang naar
binnen.

Dan springt ze weer onder de lakens.

3

Kiek kan de slaap niet vatten.
'Stomme wind!' foetert ze stilletjes.
De kerkklok slaat galmend elf uur.
Kiek telt elke slag mee.
Ze is blij dat het nog geen twaalf uur is.
Wie slim is, weet dat geesten pas om twaalf
uur komen.
Ze denkt aan de groene geest uit de film.
Je ziet hem pas als het al te laat is.
Hij maakt geen enkel geluid.
Al wat je ziet, is een snelle schaduw.
Die komt eerst het huis in.
Dan glijd hij dwars door alle muren heen.
Mensen komen best niet in de buurt van de
groene geest.

Als hij je te pakken krijgt, is het gebeurd.
Dan ben je dood, morsdood.
Dan word je zelf een moordende geest.
Kiek draait zich van links naar rechts.
Ze probeert op haar buik te slapen.
Het wil maar niet lukken.
Ze draait zich opnieuw op haar rug.
Ze schopt lakens en dekens van zich af.
Ze tilt haar hoofd een klein stukje op.
Zo kan ze haar eigen voeten zien.
Echte voeten, dat ziet ze duidelijk.
Voeten met tenen die wiebelen.
Voeten die ze morgen dringend moet
wassen.
Ze ruiken een beetje naar kaas.
Echte camembert.
Dat is de lievelingskaas van Kiek.
Geen geestvoeten, denkt ze opgelucht.

Plots flikkert het licht in de gang.
Een schaduw glijd over de achterste muur
van Kieks slaapkamer.

'De geest is het huis binnengedrongen!' gilt
ze benauwd. 'Madeleine, help me alsjeblieft!
Die griezel bestaat echt.

Hij wil me te grazen nemen.
Het licht is kapotgegaan, zomaar ineens.
Het raam was eerst dicht en het sprong plots
van de haak.

Ik hoorde de geest heel akelig zoemen.
En nu zie ik zijn schaduw al.'

4

'Ben je bang?' klinkt het dreigend van achter de deur.

'Doodsbang', huult Kiek wanhopig.

Madeleine duwt de deur nu helemaal open.

'Goed zo', zegt ze hardvochtig.

Kiek stopt met huilen.

'Er zit een indringer in de gang', snikt ze nog na.

'Dat was ik', lacht Madeleine schaterend.

Kiek begrijpt er niets van.

'Dat zal je leren.'

Je mocht helemaal niet naar die griezelfilm kijken.

Daar ben je veel te jong voor.'

'Maar je luistert nooit naar mij.'

Ik kom al jaren oppassen.

Ik ben al zestien.

Geesten en vase indringers maken mij niet bang.

'Maar jij bent een onnozel wicht.'

Kiek kijkt Madeleine boos aan.

'Heb jij mijn lamp kapotgemaakt?'

Madeleine hilt van het lachen.

'Nee hoor, ik heb het peertje losgeschroefd.'

Ze klimt op Kieks bed.

Dan draait ze het peertje handig weer vast.

'Zo, je licht doet het weer.'

Kiek wijst naar haar raam.

'Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?'

'Ach, je zat zo lang op de wc.'

Dat doe je altijd als je nijdig bent.

Daardoor had ik de tijd om het haakje van je raam los te maken.

Maar dat vervelende raam klapte weer dicht.

Daarom moest ik daarnet de tuin weer in.

Daar klom ik op de tuintafel.

Zo kon ik precies bij je raam komen.'

'Ik duwde het een klein stukje open.

Ik zoemde er een beetje geestachtig bij.

Wat was je bang, hé!'

Madeleine lacht Kiek gewoon uit!

'Dus jij bent nooit bang?' vraagt Kiek razend.
'Ik ben nooit bang!' zegt Madeleine, terwijl ze

zichzelf op de borst slaat.

Plots kraakt de trap.

5

'Hoorde je dat?' vraagt Kiek.
Madeleine knikt.

Ze ziet er plots niet meer zo stoer uit.
Haar gezicht is lijkbleek.

Haar handen trillen.
Krak, krak, krak.

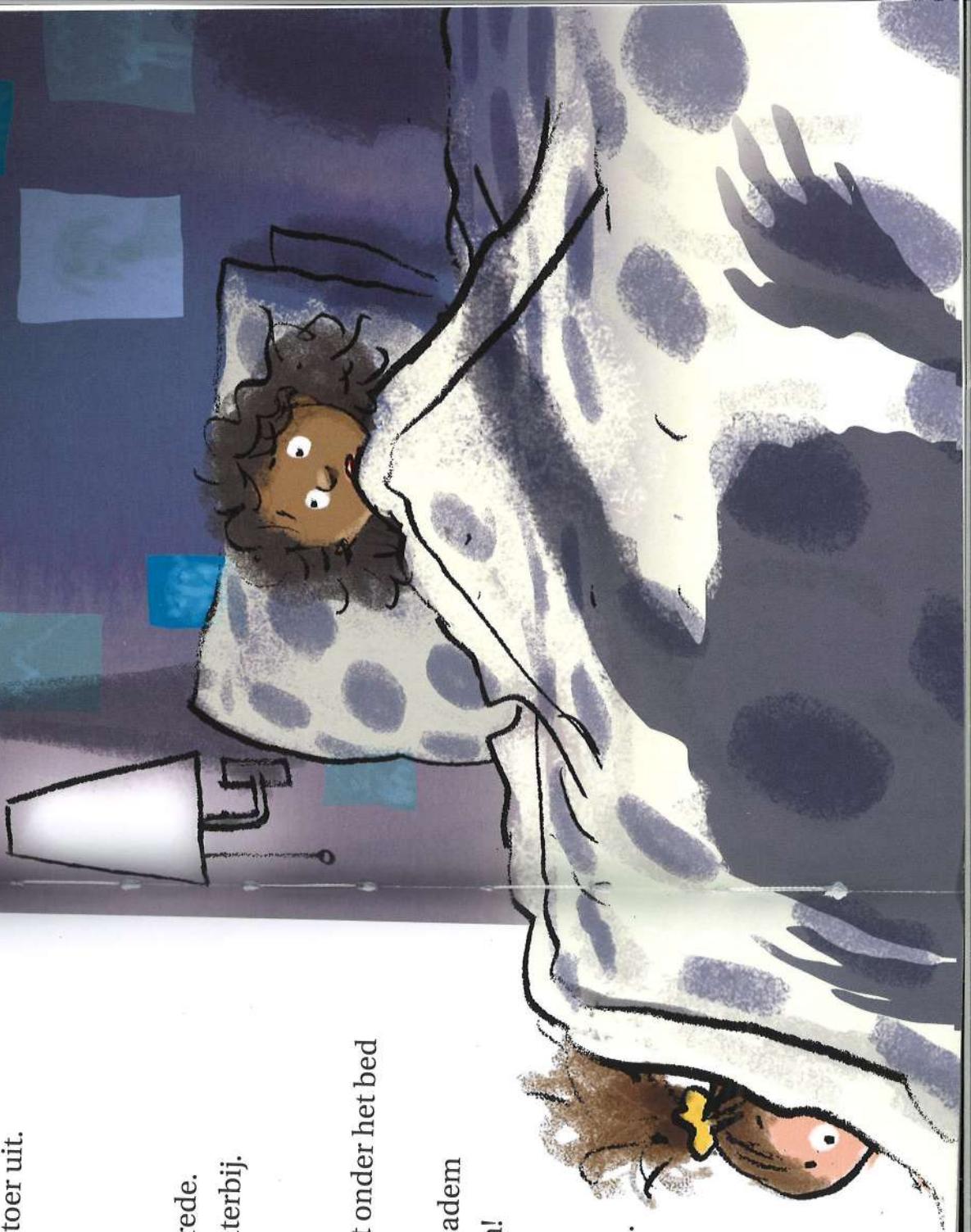
Nu kraakt er alweer een traprede.
Het lawaai komt alsmaar dichterbij.

Kiek duikt onder de deken.
Madeleine verstijft.

Dan duikt ze in een noodvaart onder het bed
van Kiek.

'Het is de geest', hijgt ze, naar adem
happend. 'Hij bestaat dus toch!
Je had gelijk.'

De deur zwaait helemaal open.

'Ben je nog wakker, Kiekje?
Ben je dan niet ontzettend moe?
Het is verschrikkelijk laat!
Ik had nog een paar extra klanten voor de taxi.

Ze wilden dat ik hen helemaal naar de andere kant van de stad reed.
De klok zal zo twaalf uur luiden.'
Verbaasd gooit Kiek de deken van zich af.
'Ben jij het, mama?'
'Wie had je anders verwacht?' glimlacht mama.
Ze gaat naast haar dochter zitten, op de rand van het rommelige bed.

Dan vraagt ze: 'Heb jij Madeleine misschien gezien?

Ik vond haar niet in de woonkamer.
En de keuken lijkt ook al verlaten.'
Kiek wijst lachend naar beneden.
Mama kijkt haar vragend aan.

'Onder mijn bed', fluistert Kiek geheimzinnig.
Met een knalrood hoofd komt Madeleine tevoorschijn.
'Ik kan het allemaal uitleggen', stottert ze.
'Ze verstopt zich voor een gruwelijke geest', legt Kiek uit.
Madeleine bloost verlegen en trekt haar shirt recht.

Over auteur Joke Guns

'Er is natuurlijk geen echte geest', zegt ze snel.

'Het was maar een grapje, een spelletje.
Ik was niet echt bang.'

Madeleine loopt de kamer uit.

Kiek voelt hoe haar ogen dichtvallen.

'Slaapwel Madeleine, slaapwel mama.'

Ik droom vast van een groene, griezelige geest onder mijn bed', gaapt ze.

Op de gang hoort ze Madeleine herhalen:

'Het was maar een spelletje, hoor, ik was niet echt bang.'

Kiek lacht.

Ze weet wel beter.

Ben jij wel eens bang?
Ik ben bang in het donker.
Vooral als ik pas een enge film gezien heb.

Vroeger paste ik vaak op kinderen.
Sommige kinderen waren leuk.
Andere kinderen waren nogal stout.
Dat vond ik best wel lastig.
Ik was een lieve oppas.

Dat hoop ik in elk geval.
Een stout kind een lesje leren, durfde ik niet.

Madeleine durft Kiek wel een lesje te leren.
Toch is ze zelf ook niet echt een heldin.
Dat vind ik heerlijk.

Waar ben jij bang voor?
In "Ik durf!" vertelt een meester het verhaal van de bosgeest.
Zou jij daarvan rillen?
Naat, de hoofdpersoon in dat boek, alvast niet.

Groetjes,
Joke Guns

Andere boeken van Joke in BiB-BoX:

- Juf Stok is zoek
- ▲ Een brief van honderd jaar
- ◆ Een plan met een staartje
- ◆ De vlieger van Saar
- ◆ Max en Malin